

JOSÉ LÓPEZ MOLDES

PREGONEIRO 2023

Benqueridos amigos e veciños desta famosa parroquia de Santa María de Cela, tamén todos que hoxe nos acomañan para exaltar o mellor viño do mundo o tinta femia.

Quixera dar as grazas especialmente a asociación de viticultores, co seu presidente a cabeza, que me propuxeran para estar aquí pronunciando este pregón nesta terra, que me acolleu con tanto agarimo e neste fermoso balcón ó atlántico dende o cal podo contemplar a terra que me veu nacer. Un lugar onde o seu preciado viño e a súa xente comparten calificativos. Podemos decir que teñen a frescura que ven do mar e a calidez que da a terra, así cantaban fai uns días "os vou non vou" no pazo de Trasalba, cando o noso querido veciño, Luis Davila, autor do cartel desta festa recollía un novo premio.

Dicen que o mellor viño é aquel que se comprte. Eu quixera neste día brindar con tódolos que durante estos seis anos compartimos e compartiremos tantos momentos e viños dende o ceo.

Cando cheguei a este pobo, fai xa case seis anos, una persoa me dixo: "rapaz terás moitos problemas porque os curas neste pobo non pasan da Fonte do cura". Tiñan razón, pero na miña forma de ser, non está encerrarme na casa, nen na igrexa, senon saír o encontró da xente, como se soe decir nadie che trae nada a casa.

Durante estos anos compartín con vós momentos de ledicia pero tamén tristes, esa é a miña labor, estar con vós nas boas e nas malas, con acertos e con erros, pero, dende a miña condición de párroco, ser un máis con vós.

Pero hoxe non vimos a falar do meu libro, como decía alguen, vimos a falar do Tinta Femia, un viño

que si é auténtico é o mellor que hai. É como cando falamos da nosa xente, da nosa familia, cos meus ata o final.

Hai moitas festas para exaltar os mellores caldos, pero sen dúbida a mellor é a do Tinta Femia de Cela.

Este ano cambiouse a hora do pregón para que tamén poidan asistir as mulleres que teñen tanto que decir no noso mundo, na nosa sociedade e en tódolos ámbitos da vida, elas querían estar presentes e o mediodía no é, a veces, o mellor momentos. O noso viño leva o nome de muller, Tinta Femia, hoxe recoñecemoslles a todas elas, especialmente as nais todo o que fan por nós. Grazas a elas estamos hoxe nós aquí. Mulleres loitadoras, que nunca se rinden. que sempre sacan o mellor delas, e sobre todo das que tanto temos que aprender.

O falar do Tinta Femia non podemos olvidar a tódalas persoas do campo especialmente os colleiteiros e colleiteiras, o tempo adicado a coidar esas cepas todo o ano para poder elaborar estoas preciados viños, como decía aquel, "unha cousa e beber e outra dal sulfato". O ano pasado, a pregoeira recordaba a súa infancia, recordaba os momentos vividos na vendimia donde tódolos veciños traballaban en equipo.

Cando se bota de menos esas labours compartidas doutros tempos, onde as aldeas eran unha piña ata que se remataban o traballo de todos.

Se buscasemos a definición de viño dinos: Bebida alcohólica que se fai do fume das uvas exprimido e fermentado naturalmente, outros dirá bebida alcohólica que tamen se fai de uva.

Podríamos facer un repaso da historia do viño que nace dun descoido, cando alguén deixa olvidadas nun cunco unhas uvas, e elas que son de rápido fermentar, dan paso a ese líquido tan preciado.

Se miramos a historia, na biblia é Noé o primeiro que fala de plantar unha viña despois do diluvio e incluso narra que se emborracha con aquel viño.

En Exipto, foi donde se encontraron as primeiras botellas etiquetadas e númeroadas, mostra da importancia que lle daban a calidade do viño. Una calidade que ten o noso Tinta Femia, o que moitas bodegas quixeron copiar, pero que non o consiguen,

xa que so nesta terra encontramos as mellores condicións para ter ese mmelor viño, esas botellas que con delicadeza gardades nas vosas bodegas e poder compartir coa familia e os amigos cando a ocasión o require.

No mundo grego e romano están os deuses do viño, sempre venerados polos seus efectos embrigadores e afrodisíacos. Baco e Dioniso deuses do viño, son ós inventores do viño, é a divindade que nos procura liberarnos das obrigacións e deberes diarios, unha liberación considerada transitoria (un paréntesis no día a día). O viño, considerado un elemento necesario para axudar a alcanzar un estado que nos fixera olvidar as preocupacións.

Tiña un efecto terapéutico sobre el individuo que contribuía o mantemento do orden social.

Vivimos nun mundo secularizado, pero moito lle debemos o Camino de Santiago e os mosteiros que naceron nesa ruta. Aquí cerca temos Santiago de Ermelo, porque entre todo o que nos truxo ese camiño esperitual e cultural, veu o viño. Os monxes e as súas abadías foron as primeiras adegas, o que fai que España, Italia e Francia sexan grandes produtoras hoxe en día, e trouxeron a Galicia, o Alvaríño e as súas variantes entre as que se encontran o noso Tinta Femia.

Dicían un pesador... O viño é a única obra de arte que se pode beber... e é verdade... dende aquí o meu recoñecemento unha vez máis os colleiteiros que elaborades este viño que nestes días saboreamos, tamén a esas que o gardades nas vosas adegas, como un produto ben preciado. Potenciemos o noso, a nosa terra, a nosa cultura, o noso patrimonio material e inmaterial e tamén por suposto a nosa fe.

Como dicía aquel anuncio... vivamos como galegos, que un galego, nunca vive mal...

Xa para terminar... deixademe acabar cun estilo propio... inmortalizar este momento, con unha foto con todos vós...

VIVA CELA E O SEU TINTA FEMIA

nodosa
shipyard

Shipbuilding & Shiprepair

SHIPYARD & MAIN OFFICES